

[Indenrigsministeren.]

særlig vægt på, at man får tilskud specielt efter sygehuslovens § 16, stk. 2, men det, der er afgørende for mig, er, at pengene til det arbejde, der foregår, er til stede. Københavns kommune har en række af alkoholinstitutioner, de gerne vil have op at stå, og det er begrænset, hvad vi har af midler i indenrigsministeriet. Kan vi i fællesskab sikre driften, må det være det afgørende. Jeg vil bekræfte, at både sundhedsstyrelsen og stadslægen har sagt god for behandlingen, men endnu en gang sagt: det kan i og for sig være tindrende ligegyldigt, bare vi skaffer pengene og virksomheden fortsætter.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter.

(Lovforslaget (nr. 173) findes i tillæg A, sp. 2897), fremsættelsen i tidenden sp. 3333).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Svend Jakobsen: Det lovforslag om ændring af lov om realkreditinstitutter, vi i dag har til første behandling, skal ses i sammenhæng med de ændringer i lov om boligbyggeri, der blev vedtaget her i tinget den 24. marts d. å. Lovforslagets sigte er at gøre det muligt at nedbringe beboerindskuddene i det almennyttige boligbyggeri fra 6 pct. til 3 pct.

Under behandlingen af lovforslaget om ændring af lov om boligbyggeri bemærkede jeg med tilfredshed, at der fra alle partiers side blev udtrykt ønske om, at beboerindskuddene i nybyggeriet kunne nedsættes. Man kunne have valgt andre fremgangsmåder til nedbringelse af beboerindskuddene end den, der blev foreslået og vedtaget, men jeg mener, at der var to krav, der måtte kræves opfyldt: for det første at fremgangsmåden, man valgte, skulle være

hurtigt virkende, og for det andet at den skulle være administrativt enkel. Begge disse krav er opfyldt med det af boligministeren fremsatte lovforslag. Dels af denne grund og dels af den grund, jeg nævnte før, nemlig at der fra alle partiers side er udtrykt principiel tilslutning til ønsket om at nedbringe beboerindskuddene, er det mit håb, at vi kan gennemføre de her foreslåede ændringer i enighed og dermed opretholde den samlede tilslutning til lov om realkreditinstitutter, som kom til udtryk ved realkreditforliget i 1970.

Jeg skal kun gøre den enkelte bemærkning til lovens § 29, at det er med tilfredshed, at vi fra socialdemokratiets side tilslutter os, at det nu bliver slået fast, at også de institutter, der som følge af realkreditreformen ikke mere er obligationsudstedende, fortsat er under boligministerens tilsyn og forbliver det, så længe der er cirkulerende obligationer.

Jeg kan tilsige ministeren mit partis støtte til dette lovforslags hurtige gennemførelse.

Clara Munck: Den socialdemokratiske ordfører var i besiddelse af samme frejdighed som ministeren, idet han dels understreger, at vi har en realkreditlovgivning, vi har været enige om, dels understreger baggrunden for, at den har den udformning, den har, og så slutter ordføreren lige så optimistisk som sagt som ministeren med, at uanset at man helt vælter om på begreberne, går man næsten ud fra på forhånd, at vi vil være enige i, at vi skal opretholde vor fælles optræden i realkreditlovgivningen.

Jeg er ikke sikker på, at ministeren har valgt den rigtige måde at løse den problematik, han her har redegjort for, på. Vi har fra de tidligere regeringspartiers side — og det gælder ikke mindst mit partis boligordfører, den tidligere boligminister — flere gange advaret den nuværende boligminister mod de visioner, han har på bolig- og byggepolitikens område. Vi har også peget på, at når han gjorde sig så meget umage med